

персональними комп'ютерами, або володіють ними на дуже низькому рівні. При проведенні анкетування на нашій кафедрі терапії і сімейної медицини серед лікарів-інтернів і курсантів лише 5,0 % інтернів відповіли, що вони готові вчитись дистанційно, 67,3 % - частково дистанційно, а серед курсантів - лише 6,2 % – з елементами дистанційного навчання.

Таким чином, сучасна система післядипломної освіти потребує суттєвих змін, але всі вони вимагають відповідної підготовки та поетапного запровадження із врахуванням вмінь лікарів та ступеню їх готовності до цих нововведень.

ПІДХОДИ ДО УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ОВОЛОДІННЯ ПРАКТИЧНИМИ НАВИЧКАМИ СЛУХАЧАМИ РІЗНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ НМАПО ІМЕНІ П. Л. ШУПИКА.

Медведовська Н. В., Івашенко А. О., Соловова І. В., Сав'ян К. І.

Національна медична академія післядипломної освіти імені П. Л. Шупика (Україна)

Одним із новітніх аспектів вдосконалення процесу сучасної післядипломної освіти стало створення у 2013 р. міжкафедрального тренінгового центру. За результатами вивчення думки науково-педагогічного складу НМАПО імені П. Л. Шупика (Академії), яку ми отримали під час соціологічного дослідження (200 респондентів), з'ясувалося, що створення і функціонування тренінгових класів позитивно впливає на рівень оволодіння практичними навичками слухачів різних форм навчання. Майже (95%) респондентів (викладачі хірургічного, терапевтичного, педіатричного факультетів, Українського державного інституту репродуктології, структурних підрозділів (кафедр і центрів) Інституту сімейної медицини Академії) підтвердили незаперечний позитивний вплив наявності на практичному занятті муляжів (манекенів, тренажерів) на результативність засвоєння практичних навичок серед слухачів Академії різних форм навчання. Понад (47%) опитаних виявили потребу у проведенні практичних занять в умовах тренінгового класу з періодичністю не менше 1-го разу на тиждень. Серед побажань висловлених респондентами щодо удосконалення роботи тренінгових класів були такі: повне їх доукомплектування; інформаційна підтримка в якості переліку практичних навичок, які можна відпрацювати в тренінговому класі; складення систематичного графіку відвідування класів; проведення семінарів в тренінгових класах з відповідальними викладачами з кафедр та підрозділів Академії.

Отже, отримані результати проведеного нами соціологічного дослідження підтвердили доцільність подальшого впровадження системи тренінгових центрів (класів) в процес післядипломної медичної освіти.

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К СОВЕРШЕНСТВОВАНИЮ КЛИНИЧЕСКОГО МЫШЛЕНИЯ СЕМЕЙНЫХ ВРАЧЕЙ-ИНТЕРНОВ

Андруша А. Б.

Харьковский национальный медицинский университет (Украина)

Одним из важных компонентов профессионализма и квалификации семейного врача является клиническое мышление. Мероприятия по совершенствованию системы получения знаний и практических умений разработаны в медицинских вузах достаточно, тогда как формирование же логического компонента профессионального мышления будущего врача

требует современных подходов. Решающее значение в диагностическом процессе имеют методы индукции и дедукции. При рассмотрении нового учебного материала необходимо вводить клинические аспекты в теоретическую основу предмета, развивать способность дедуктивно мыслить. Для формирования креативных идей и творческого мышления можно использовать такой вид опроса как «мозговой штурм». Целесообразно применять задачи проблемного типа и предписания для их решения, развивать наблюдательность у будущих врачей, рекомендовать выполнять обследование пациента в определенной последовательности. Оптимальным является включение врача-интерна в процесс решения задач исследовательского типа, например, клинический разбор больного, использование имитационных методик обучения - ролевых игр с определенными клиническими ситуациями и диагностическими и лечебными мероприятиями. Такие ролевые игры отрабатывают практические навыки в реальных жизненных ситуациях, комбинируют теорию с практикой. Таким образом, совершенствование клинического мышления семейных врачей-интернов происходит в ходе клинических разборов, применения имитационных методик обучения, особых методов опроса и демонстрационного показа, решения ситуационных задач, с которыми чаще встречаются семейные врачи в своей будущей практике.

МІСЦЕ ГОМЕОПАТІЇ У ПІСЛЯДИПЛОМНОМУ НАВЧАННІ ФАХІВЦІВ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ

Пімінов О. Ф., Шульга Л. І., Якущенко В. А., Квітчатта Г. І., Немченко О. В.

Інститут підвищення кваліфікації спеціалістів фармації Національного фармацевтичного університету (Україна)

Викладачі Інституту підвищення кваліфікації спеціалістів фармації Національного фармацевтичного університету на циклах тематичного удосконалення для фахівців медицини та фармації «Фармакологічні властивості та особливості застосування лікарських засобів при найбільш поширених захворюваннях», «Сучасні підходи до фармако- та фітотерапії основних неінфекційних та інфекційних захворювань» особливу увагу приділяють висвітленню актуальних питань застосування як класичних гомеопатичних препаратів, так і комплексних гомеопатичних лікарських засобів, а також наданню додаткових знань з основних положень гомеопатії.

На практичних і семінарських заняттях з метою підвищення кваліфікації лікарів, серед яких і фахівці сімейної медицини, всеосяжно розглядаються аспекти гомеопатичної доктрини – закони і принципи гомеопатії як наукової терапевтичної системи: закон подібності як єдиний закон вибору гомеопатичного препарату; використання малих доз лікарських субстанцій; застосування динамізації для посилення терапевтичного ефекту при приготуванні гомеопатичних препаратів; випробування лікарських субстанцій в субтоксичних дозах для встановлення їх медикаментозного патогенезу на здорових добровольцях; індивідуалізація конкретного випадку із урахуванням сукупності симптомів, модальності, міазму, конституціонального медикаментозного типу хворого. Післядипломне навчання передбачає поглиблення знань стосовно питань застосування комплексних гомеопатичних препаратів при найбільш поширених захворюваннях, що сприяє формуванню сучасних принципів професійного світогляду сімейного лікаря.